

Udvalgsbetænkning i Lagtingssag Nr. XIII-67/1938:

Forboð móti at veiða havhestar.

Amtslægen har i Skrivelse til Oversundhedskommissionen oplyst, at det er fastslaaet, at den saakaldte Lungeplet eller Septembersyge er identisk med Papegøjesyge, og at Smittekilden er Malleukkens Unger. Han har derfor henstillet, at man tager under Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal forbyde Fangsten af Ungerne. Da Sygdommen optræder i September Maaned, foreslaar han, at Forbudet kommer til at gælde fra 1. August til 1. Oktober. Oversundhedskommissionen har forelagt Spørgsmaalet for Lagtinget og anbefalet, at man søger gennemført Forbud mod Fangst af Havhesteunger i Maanederne August—September.

Nærværende Udvalg har indhentet yderligere Udtalelse fra Læge Rasmussen og Amtslægen. Det fremgaar heraf, at de sygdomsvækkende Kim kun findes i Malleukkens Unger, ikke i gamle Fugle. Amtslægen har paany udtalt, at han finder det paakrævet, at der sættes Forbud. Der er i August sendt 300 gamle Havheste til Serum-institutet, der har videresendt dem til Kaiser Wilhelm Institutet i Berlin. Disse gamle Havheste var fangede paa Skúvoi og paa Suðuroy, hvor Sygdommen har optraadt i flere Aar. Der fandtes i dem intet af det paagældende Smitstof. Derefter blev der i Slutningen af August og Begyndelsen af September sendt 200 Havhesteunger, og der kom Besked om, at de var inficeret med Papegøjesyge. Ungerne var fanget paa en Strækning fra Dalsfles uden om Skúvoy og til dens vestlige Ende og paa en Strækning fra Skúvoy langs Stóra Dímun til Froðbiar Nýpan. Det oplyses, at Sygdommen i Aar ogsaa er optraadt paa Svínøi, i Funningur og Funningsbotnur samt i Vestmanna. Sygdommen synes at være blevet mere ondartet, og man kan regne med en Dødelighed paa 40—50 pCt.

Hvis Fangsten skal forbydes for et ubegrænset Tidsrum, er det nødvendigt, at dette gennemføres ved Lov. Men ifølge § 20 i Lov for Færøerne Nr. 101 af 4. April 1928 om Jagt kan der efter Indstilling af Lagtinget af Landbrugsministeriet for et Tidsrum af indtil 3 Aar fastsættes Fredning af visse Dyrearter. Lagtinget kan efter Andragende fra et Forstanderskab fastsætte Fredningsbestemmelser for bestemte Dyrearter paa bestemte Pladser eller Omraader.

Udvalget har derfor overvejet for det første, hvorvidt der overhovedet bør udstedes det omtalte Forbud, eller om man skal overlade til Folk selv at passe paa, idet et Forbud jo vil ramme en ret vigtig Næringsvej; men man er kommet til det Resultat, at Faren er saa betydelig, at der bør udstedes et Forbud. Man har derefter overvejet, om det var nødvendigt at udstede Forbudet for ubegrænset Tid, eller om man forsøgsvis skulde forbyde Fangsten f. Eks. for 1 Aar overalt paa Færøerne eller inden for et begrænset Omraade. Udvalget er da kommet til det Resultat, at man mener, det er nødvendigt at forbyde Fangsten overalt paa Færøerne i 1 Aar.